

Turinys

Skaitytojų laiškai

„Artumos“ klubas Marijampolėje 2

Kronika

Kun. Artūras KAZLAUSKAS

Išgirsti Jėzaus balsą 3

Evangelija mažiesiems 4

Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC

Krikščioniškas atleidimas 6

J. MALINAUSKAS, J. ŽEMAITAITIS

Bažnyčios pulsas 7

Tomas VILUCKAS

Ar 2010-ieji sustiprins viltį? 9

Dr. Andrius NAVICKAS

Apie „korektiško“ Dievo įvaizdį 10

Eglė TENDYTĖ

Viskas, kas svarbu šeimai, – internete 11

Klausimai ganytojams 12

Piligrimai drauge

Diak. Johannesas FICHTENBAUERIS

Dėl ko verkia Dievas 13

Dr. Jonas MALINAUSKAS

Spartesniu žingsniu į vienybę 16

Didelės ir mažos kryžkelės

Kun. Danielius DIKEVIČIUS

Atsiminti ir atleisti Biblijoje 17

Antanas SAULAITIS SJ

Ką atleisti – ko neužmiršti 18

Atleidžiu kitam – atiduodu save 19

Marie MAQUAIRE

Kad atleistume savo kaltininkams (I) 21

Kun. Saulius BUŽAUSKAS

Kaip išmokti atleisti? 24

Jei neatleisi, neateis Kalėdos 25

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

Christopheris WESTAS

Žmogaus kūno slėpinys 26

Jaunimo iššūkis

Sigita PURYTĖ

Narkotikų pančiai: ar Dievas girdi? 28

Atokvėpio valandai

Giovannino GUARESCHI

Atmintinos dienos 30

Meno pasaulyje

Vanda IBIANSKA

Raudonplaukis kunigas Vivaldis 32

Sveikata

Kiaulė ir gripas 34

Gyvenimas kaip senas vynas

Vanda IBIANSKA

Laiko vėjo pūstelėjimai 35

Mielos ir mieli, ištikimi ir nauji

„Artumos“ bičiuliai,

leiskite pasveikinti Jus šiais senoviškais, paprastais žodžiais: *Sveiki, sulaukę šventų Kalėdų! Sveiki, sulaukę Viešpaties mums dovanojamų Naujų malonės metų!* Džiūgaukime ir linksminkimės, nes Dievas su mumis! Jis atėjo, apsigyveno pas mus, kad mes gyventume Jo artumoje ir kad mūsų gyvenimui nieko netrūktų! Ir jeigu tai – tiesa, ar gali būti kas nors nuostabesnio?! Jei net žmogaus kūdikis nemoka meluoti, tai ar galima būtų nepatikėti Dievu-Kūdikiu?! Iš tiesų, esame laimingiausi ir labiausiai apdovanoti! Taip ir norisi giedoti drauge su Motina Marija: *Mano siela šlovina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju (Lk 1, 47).*

Prabėgę metai tikriausiai niekam nebuvo lengvi, gal net vieni sunkiausių per pastarąjį laisvės dvidešimtmetį. Taip, bet ar bent vienas mirė iš bado ar vargo? Jeigu taip, tai tikrai ne dėl sunkmečio, o dėl mūsų meilės ir gailestingumo stygiaus... Juk daugelis Jūsų geriau už mane prisiminate kur kas didesnius sunkmečius ir galite paliudyti, jog ir tada žmonės išgyveno, ir meile bei duona dalytis gebėjo taip, kad net šiandien galėtume pasimokyti. Neužmirškime to, nes šie metai turbūt nebus lengvesni, tad tikrai turėsime progą mokytis augti meilėje.

Naujų metų nauja „Artuma“ Jus pasiekia taip pat kiek atsinaujinusi: atrasite net du naujus skyrelius – vieną vaikams, kitą jaunimui. Ir ne tik dėl to, kad būdami žurnalas šeimai siekiame būti įdomūs visiems jos nariams, bet ir todėl, kad mums, vyresniems, visai neprošal į Evangeliją pažvelgti vaiko akimis ar skaitant tai, kas aktualu jaunimui, bandyti geriau jį suprasti, o ne pulti ir kaltinti... Kaip mums tai seksis – vertinkite, reaguokite, rašykite! Juk žinote, kad Jūsų atsiliepiamų laukiame nuolat.

Na, o šio numerio tema – *atmintis ir atleidimas* – susijusi ir su amžiniais, ir su labai žemiškais reikalais. Sausis mums nuolat bus 13-osios skausmingos atminties mėnuo; bet ar tai tik praėjusio tragiško įvykio paminėjimas?.. (Beje, ar žinote, kad Lietuvos vyskupai šiuos, Nepriklausomybės atkūrimo 20-uosius metus paskelbė *Padėkos už laisvę metais?*). Sausio pabaigoje – viltingoji *maldų už krikščionių vienybę savaitė*; bet vėlgį – ar mums tikrai skauda dėl to, kad mes, Jėzaus mokiniai, vis dar esame sulaužyto Kristaus Kūno – susiskaldžiusios Bažnyčios nariai?.. Ir galiausiai (gal pirmiausia) – ar esame tikri, kad vakarykštis kivirčas šeimoje, su vaikais, su artimiausiais, užgniaužęs mumyse troškimą atleisti, susitaikyti, po kelerių metų nesibaigs... pasauliniu karu? Kitaip tariant, ar vis dar netikim, kad Motina Teresė buvo teisi, sakydama, jog pasaulio karas ir taika prasideda šeimoje...

Ir pabaigai – šios „Artumos“ viršelis: Jėzaus Krikštas; net ir uolūs katalikai dažnai pražiopsom sausio vidury švenčiamą šią liturginę šventę.

Kai Jėzus pasikrikštijęs meldėsi, atsivėrė dangus, ir Šventoji Dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant jo tarsi balandis, o balsas iš dangaus prabilo: Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi (Lk 3, 22).

Kiekvieną sykį, kai girdžiu šiuos žodžius, regis, fiziškai jaučiu Tėvo meilę Sūnui... ir, kažkodėl, tokią pačią Jo meilę mums!?

Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi.

Jūsų, su Jo meile, Darius Chmieliauskas

